

Hayatta öğrendiğim bir şey varsa, söze dökülenin sahte olduğudur. söz hali bozar. o sebeple aşk lafı aşk değildir, laftır.

---

bana aşktan bahset
ama çok bahsetme
içim şişmesin

Şehveti aşkla karıştırmak üzerine Rumi'nin bir sözü vardı, *eşekli meşekli*. Şehvetle karıştırmak günümüzde yaygın, tabii, eskiden de muhtemelen yaygındı. Ancak bir de *aşkı edebiyatla karıştırmak* var.

Söz aşkın yerini tutmaz. Aşk fiildir, zamandır, akar. Tarif etmeye çalışan tutamaz, bununla beraber *nem* gibi her yerde olduğu için, saçmalasanız da farketmez. İnsanlar aşk deyince saçmalamaya alışkın.

İstmeden aşık olunur mu? Zor biraz. İnsan başka sorumluluklarından kaçmak için aşık olur, hayatın yavanlığı bu sorumlulukların en büyüğü. Yaşamak mecburiyetinde kalmanın, hayatla muhatap olmanın getirdiği aynı yerde dönme hissinden çıkmak için.